

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1962-ҳадис

1962/6000 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:
«جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِائَةَ جُزْءٍ، فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا، وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا، فَمِنْ
ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاخَمُ الْخَلْقُ، حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَافِرَهَا عَنْ وَلَدِهَا، حَشِيَّةً أَنْ تُصِيبَهُ».

1962.6000. Абу Хурайра розияллоху анху айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг шундай деяётганларини эшитдим: «Аллоҳ раҳматни юз бўлакка бўлди. Ўз ҳузурида тўқсон тўққиз бўлакни олиб қолиб, бир бўлагини ерга индирди. Ўша бўлакдан махлуқотлар бир-бирларига раҳм қиладилар. Ҳаттоки от боласига тегиб кетишидан кўрқиб, туёғини кўтаради».

Манба: hadis.islom.uz

